

Sygn. akt IV U 1387/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 października 2012 roku nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę rodzinną

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się S. K. rentę rodzinną począwszy od dnia 1 września 2012r. na okres trzech lat.

Sygn. akt IV U 1387/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 września 2013 r

Decyzją z dnia 30 października 2012 roku ((...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do wypłaty renty rodzinnej dla S. K. wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS 22.10.2013 r. nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się S. K. wnosząc odwołanie do Sądu Okręgowego w Tarnowie, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu podniósł, iż zaskarżona decyzja jest krzywdząca, ponieważ z powodu schorzeń psychiatrycznych jest całkowicie niezdolny do pracy.

W pisemnej odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. urodzony w dniu (...) ukończył średnią szkołę muzyczną pracował krótko jako muzyk w ognisku muzycznym. W okresie od 01.02.1999 r. do 31.08.2012 r. pobierał rentę rodzinną po matce zmarłej w dniu 26.07.1998 r. Pobiera rentę socjalną przyznaną na stałe.

W dniu 16.08.2012 roku odwołujący wystąpił ponownie przyznanie renty rodzinnej. Po przeprowadzonym badaniu klinicznym oraz analizie dokumentacji medycznej lekarz orzecznik i komisja lekarska stwierdziły, że badany nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Wobec powyższego, decyzją z dnia 30 października 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił S. K. prawa do renty rodzinnej.

dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego stwierdzono:

- zaburzenia typu schizofrenii (schizotypowe),
- nadciśnienie tętnicze pierwotne.

S. K. w obecnym stanie psychicznym jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej okresowo na okres 3 lat od 01.09.2012 r. i nie rokuję odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Z przyczyn kardiologicznych zdolny do pracy. Odwołujący od wielu lat pozostaje w systematycznym leczeniu psychiatrycznym. Funkcjonowanie od wielu lat zaburzone, bez ostrych zaburzeń psychotycznych, z przewlekłe utrzymującą się izolacją społeczną, słabym kontaktem z otoczeniem, społecznym wycofywaniem się, podejrzliwością, nieufnością. Zachowania takie badany prezentuje od wieku młodzieńczego, już wówczas szukano pomocy psychologicznej, rozpoznawano wówczas zaburzenia rzekomonerwicowe, depresję, schizofrenię. Obecnie nie stwierdza się poprawy funkcjonowania odwołującego, zaburzenie o typie utrwalonym znacznie utrudniające funkcjonowanie społeczne, bez ostrych objawów wytwórczych, utrzymuje się izolacja społeczna, dziwaczność przekonań, bierność, podejrzliwość, nieufność, okresowo silny lęk, zwłaszcza w sytuacjach nowych, trudnych. Ma słaby kontakt z innymi, tendencje do wycofywania się. Zaburzenie ma przebieg przewlekły, zmienne nasilenie objawów. Jego przebieg może przypominać zaburzoną osobowość z dysfunkcyjnym zachowaniem lub przechodzić w schizofrenię. Odwołujący choruje na nadciśnienie tętnicze pierwotne bez powikłań narządowych z wydolnym układem krążenia. Skoki ciśnienia głównie w sytuacjach stresowych. Wymaga leczenia farmakologicznego jednak z powodu schorzeń kardiologicznych nie jest niezdolny do pracy.

dowód: opinia biegłego psychiatry z dnia 20.04.2013 r. – k. 7-9 as,

opinia biegłego kardiologa z dnia 04.06.2013 r. –k. 13 as.

W zakresie ustaleń faktycznych rozpoznawanej sprawy Sąd podzielił wnioski opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii i biegłego z zakresu kardiologii, gdyż zostały w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnoszą się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego, a w konsekwencji jej zdolności do pracy. Przedmiotowe opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinie są rzetelne, przekonujące i w pełni pozwalają ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjaliści wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadali kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków.

Przedmiotowe opinie biegłych spełniają wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 k.p.c. i art.285 k.p.c., zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłych.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (D.U. Nr 162, poz. 1118 z p. zm.), renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

W myśl art. 68 powołanej ustawy dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej

- 1) do ukończenia 16 roku życia,
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt. 1 lub 2.

Materiał procesowy rozpoznawanej sprawy przekonuje, iż S. K. spełnia ustawowe przesłanki do przyznania renty rodzinnej. Z argumentacji organu rentowego przedstawionej w odpowiedzi na odwołanie wynika dobitnie, iż spór dotyczył istnienia bądź nieistnienia przesłanki z art.68 ust.1 pkt 3 ustawy, gdyż w toku procesu organ rentowy kwestionował, aby odwołujący był całkowicie niezdolny do pracy.

W świetle opinii biegłego psychiatry jest bezsporne, iż występujące u odwołującego zaburzenia typu schizofrenii (schizotypowe) w obecnym stanie psychicznym czynią S. K. całkowicie niezdolnym do pracy zarobkowej okresowo na okres 3 lat od dnia 01.09.2012 r. tj. od ustania dotychczasowych świadczeń rentowych. Nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Odwołujący od wielu lat pozostaje w systematycznym leczeniu psychiatrycznym. Funkcjonowanie od wielu lat zaburzone, bez ostrych zaburzeń psychotycznych, z przewlekłe utrzymującą się izolacją społeczną, słabym kontaktem z otoczeniem, społecznym wycofywaniem się, podejrzliwością, nieufnością. Zachowania takie badany prezentuje od wieku młodzieńczego, już wówczas szukano pomocy psychologicznej, rozpoznawano wówczas zaburzenia rzekomonerwicowe, depresję, schizofrenię. Obecnie nie stwierdza się poprawy funkcjonowania odwołującego, zaburzenie o typie utrwalonym znacznie utrudniające funkcjonowanie społeczne, bez ostrych objawów wytwórczych, utrzymuje się izolacja społeczna, dziwaczność przekonań, bierność, podejrzliwość, nieufność, okresowo silny lęk, zwłaszcza w sytuacjach nowych, trudnych. Zaburzenie ma przebieg przewlekły, zmienne nasilenie objawów.

Skoro zaskarżona decyzja organu rentowego nie jest zasadna odwołanie należało uwzględnić i przyznać S. K. rentę rodzinną na okres 3 lat od dnia 01.09.2012 r. Podstawę procesową rozstrzygnięcia stanowił art. 477¹⁴§2 kpc.